

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Ex Curtio mendum sublatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

rem interpretationem esse R. David Kimchi testatur. Neque quidquam aptius & convenientius de Aseritis dici potest, & cui magis respondit eventus, quam quod eo sensu, quem dedimus, prædixit Moses. *Maximam mansisse perpetuo barbarorum copiam in Galiaa gentium, quæ maxima fuit hæreditaria Aseritarum pars*, vir excellentis ingenii & doctrinæ Andræas Masius notavit. Hoc vero miramur interpretationem Masii confirmari, sed quam maxime pro nostra est. Etenim cum Aseritis certamen perpetuum esset futurum cum veteribus terræ incolis, à quibus continuis bellis vexarentur, inter cæteras benedictiones prædixit Moses, eos bello strenuos futuros, neque vires eorum atterendas esse.

XII. Hæ ferreæ atque aereæ ocreæ in memoriam mihi revocant elegantissimum Curtii locum, quem mendo liberavi, quod omnes interpretes fugit. Prædicat Macedonum aciem, quod non auro, non discolori veste, sed ferro atque ære fulgeret. *Contra*, inquit,

Masius ad
Ios. 19, 30.
31.

Curtius
lib. 3.
cap. 3.

quit, si quis aciem Macedonum intue-
retur, dispar acies erat: equis virisque
non auro, non discolori veste, sed ferro
atque ære fulgentibus. Securè præ-
terierunt hunc locum Curtii com-
mentatores, cum tamen mendum
lateat in voce *acies*, quod ex in-
grata atque tædiofa repetitione de-
prehendi potest. Pro *acies* legen-
dum *facies*: Contra si quis aciem Ma-
cedonum intueretur, dispar facies erat.
De exercitu vocem *facies* eleganter
usurpant Latini Scriptores. Tacitus:
*Et militum phaleræ torquesque
splendebant: decora facies & non Vitellio
principe dignus exercitus.* Ipse Cur-
tius: *Hæc dextri cornu facies erat.*
Verbum *intueri*, quod præcedit,
& ea quæ sequuntur: *Equis virisque
non auro non discolori veste, sed ferro
atque ære fulgentibus*, non tantum
firmant conjecturam nostram, ve-
rum etiam iudicium viri immortalis
memoriæ NICOLAI HEIN-
SII, quem & Parentis, viri ma-
ximi, & sua merita supra laudem
omnem dudum extulerunt, & non
ita pridem nobis ereptum, nun-
quam satis deplorare poterunt,
quibus rei literariæ salus est cordi.
Nam

Tac. Ann.
lib. 2.
cap. 89.

Curt. lib. 4.
cap. 13.